YVES BOT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. január 14.[1]

C-511/14. sz. ügy

Pebros Servizi Srl
kontra
Aston Martin Lagonda Ltd

(a Tribunale di Bologna [bolognai bíróság, Olaszország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal — Polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — 805/2004/EK rendelet — A nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat — A tanúsítvány kiállítása — Közigazgatási vagy igazságszolgáltatási eljárás”

I – **Bevezetés**

1. A nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat létrehozásáról szóló, 2004. április 21-i 805/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[2] a polgári és kereskedelmi ügyekben az egységes európai igazságügyi térség kialakításának egyik eleme. E rendelet lehetővé teszi a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás alkalmazásának elkerülését a bírósági határozattal megállapított nem vitatott követelések vonatkozásában, valamint a kölcsönös elismerés logikáját követve ezen eljárásnak a származási tagállam bírósága általi hitelesítés mechanizmusával való felváltását, ami lehetővé teszi, hogy az ilyen módon európai végrehajtható okiratként hitelesített bírósági határozatot a végrehajtás szempontjából úgy tekintsék, mintha azt a végrehajtás tagállamában hozták volna meg.

2. A Tribunale di Bologna (bolognai bíróság) ezen új hitelesítési eljárás keretében terjesztett elő a nem vitatott követelés fogalmára vonatkozó kérdést előzetes döntéshozatal céljából, annak eldöntése érdekében, hogy e fogalmat úgy kell-e értelmezni, hogy az a tagállamok jogára utal, vagy ellenkezőleg, az uniós jogban annak önálló meghatározást kell tulajdonítani.

3. E bíróság 2014. január 22-i, fellebbezéssel meg nem támadott, így jogerőre emelkedett ítéletével más társaságokkal együtt arra kötelezte az Aston Martin Lagonda Ltd. társaságot, hogy fizessen meg a Pebros Servizi srl társaság részére egy bizonyos, törvényes kamattal növelt összeget, valamint a költségeket.

4. Bár megfelelően értesítették, és lehetővé tették számára a vele szemben folyó eljárásban való részvételt, az Aston Martin Lagonda Ltd nem jelent meg, így az eljárást a távollétében folytatták le.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — HL L 143., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 7. kötet, 38. o.; a továbbiakban: 805/2004 rendelet.

5. Erre az ítéletre hivatkozva a Pebros Servizi Srl 2014. október 14-én a 805/2004 rendelet alkalmazásában európai végrehajtható okirat kiállítása iránti kérelmet terjesztett a Tribunale di Bologna (bolognai bíróság) elé, annak érdekében, hogy elindítsa a követelés behajtását lehetővé tévő eljárást. Mivel kétségei voltak e rendelet alkalmazhatóságát illetően, ugyanis az olasz jogban az alperes távollétében („*in contumacia*”) lefolytatott eljárás nem eredményez elismerést, a kérdést előterjesztő bíróság úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjeszti előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

„Az alperes távollétében hozott olyan ítélet esetén, amelyben a távol lévő felet anélkül marasztalták, hogy az kifejezetten elismerte volna a követelést; a nemzeti jog feladata annak meghatározása, hogy az ilyen eljárásjogi magatartás a 805/2004 rendelet értelmében vett nem vitatásnak minősül-e; esetlegesen a követelés nem vitatott jellegének tagadása a nemzeti jog alapján vagy az alperes távollétében történő marasztalása pusztán annak jellege miatt az uniós jog alapján nem vitatást eredményez, amelyből következően a nemzeti bíróság általi értékeléstől függetlenül a hivatkozott 805/2004 rendeletet kell alkalmazni?”

6. Az olasz kormány e kérdés elfogadhatatlanságára hivatkozott, vitatva, hogy a Tribunale di Bologna (bolognai bíróság) az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróságnak minősül. E kormány szerint az e bíróság által olyankor követett eljárás, amikor egy bírósági határozat európai végrehajtható okiratként való hitelesítésére irányuló kérelem elbírálására hívják fel, nem felel meg azon objektív szempontoknak, amelyek alapján azt igazságszolgáltatási tevékenység gyakorlásának lehetne minősíteni, és az inkább egy tisztán közigazgatási, vagy pontosabban nemperes eljárásnak tekintendő.

7. A Bíróságnak tehát előzetesen arra a kérdésre kell válaszolnia, hogy fennáll-e a hatásköre az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálására. Mivel nem vitatott, hogy a Tribunale di Bologna (bolognai bíróság) szervezetileg bíróságnak minősül, a Bíróság hatásköre attól függ, hogy a hitelesítési eljárást tisztán közigazgatási eljárásnak kell-e tekinteni, vagy az igazságszolgáltatási jelleget ölt.

8. A jelen indítványban, amely egyedül erre a kérdésre vonatkozik, azt állítom, hogy a származási tagállam bíróságát, amennyiben európai végrehajtható okirat kiállítása iránti kérelem ügyében jár el, úgy kell tekinteni, hogy az nem kizárólag olyan közigazgatási hatóságként jár el, amelyhez nem valamely jogvita eldöntése érdekében fordultak, hanem igazságszolgáltatási feladatot is ellát, amiből azt a következtetést vonom le, hogy fennáll a Bíróság hatásköre a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálására.

II – **Értékelésem**

9. Az EUMSZ 267. cikkben kialakított eljárás – amely a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés olyan eszköze, amely révén az előbbi szolgáltatja az utóbbiak számára az uniós jog értelmezésének azon elemeit, amelyek szükségesek számukra az előttük fekvő jogvita eldöntéséhez – a rögzült megfogalmazás szerint „bíróságok közötti” eljárás, amely az uniós jog egységes alkalmazása érdekében hozzájárul a határozat kidolgozásához. Ahogy az az EUMSZ 267. cikk szövegezéséből kitűnik, csak a nemzeti bíróságok fordulhatnak a Bírósághoz.

10. Annak megítéléséhez, hogy az előzetes döntéshozatalt kezdeményező szerv a bíróság jellemzőivel rendelkezik-e, a Bíróság olyan azonosítási módszert dolgozott ki, amely bizonyos tényezők összességének figyelembevételén alapul; ezek közé tartozik az, hogy a szervezet jogszabály alapján jött-e létre, állandó jelleggel működik-e, hatásköre kötelező jellegű-e, az eljárása kontradiktórius jellegű-e, a szervezet jogszabályokat alkalmaz-e, valamint hogy a szervezet független-e.[3]

3 — Lásd legutóbb: Consorci Sanitari del Maresme ítélet (C-203/14, EU:C:2015:664, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

11. Ezenfelül az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek olyan bíróságtól kell érkeznie, amely előtt olyan jogvita folyik, amelynek eldöntése funkcionálisan a feladatkörébe tartozik. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságok csak akkor kereshetik meg a Bíróságot, ha eljárás van előttük folyamatban, és ha igazságszolgáltatási jellegű határozat meghozatalára irányuló eljárás keretében kell határozatot hozniuk. [4]

12. Ezt a Borker-végzés [5] – amellyel a Bíróság azt mondta ki, hogy nem fordulhat hozzá az ügyvédi kamara egy olyan tanácsa, amely nem olyan jogvitában jár el, amelynek eldöntése a jogszabályban előírt feladatkörébe tartozik, hanem olyan kérelem ügyében, amely az ügyvédi kamara egy tagja és egy másik tagállam közötti vitával kapcsolatos nyilatkozat kiadására irányul – által bevezetett ítélkezési gyakorlatot több ízben megerősítették.

13. A Greis Unterweger végzésben [6] a Bíróság kimondta, hogy nem fordulhat hozzá egy pénzügyi bűncselekményekkel foglalkozó konzultációs bizottság, amelynek feladata az, hogy közigazgatási eljárás során véleményt adjon, nem pedig az, hogy jogvitákat döntsön el. [7]

14. Ezt követően a Job Centre ítéletben [8] a Bíróság kialakította ítélkezési gyakorlatának két állandó iránymutatását.

15. Az első iránymutatás a korábban hozott határozatoknak megfelelően a „bíróság” önálló uniós jogi fogalmába bevezetett funkcionális szemponton alapul, amely „a kérdést előterjesztő szerv által folytatott tevékenységre vonatkozik”. Ezen ítéletben a Bíróság ekképpen megállapította hatásköre hiányát azon kérdések megválaszolását illetően, amelyeket egy társaság létesítő okiratának hitelesítése iránti kérelmet elbíráló olasz bíróság terjesztett elő előzetes döntéshozatal céljából, kiemelve, hogy a kérdést előterjesztő bíróság, amikor ilyen kérelem elbírálására kérik fel, olyan „nem igazságszolgáltatási feladatot lát el, amelyet egyébként más tagállamokban közigazgatási hatóságokra bíznak” [9], valamint „közigazgatási hatóságként jár el anélkül, hogy valamely jogvita eldöntése érdekében fordultak volna hozzá” [10]. A „bíróság” fogalma tehát elválaszthatatlanul kapcsolódik a jogvita fennállásához, mivel a Bíróság partnere csak igazságszolgáltatási tevékenységet folytató bíróság lehet.

16. A második iránymutatás egy kivételt vezet be abban az esetben, ha fellebbezést nyújtottak be a nem igazságszolgáltatási feladatot ellátó bíróság által hozott határozattal szemben. A Bíróság ugyanis rámutatott, miután megállapította, hogy nem áll fenn hatásköre a hitelesítés iránti kérelem ügyében eljáró bíróság által feltett kérdés megválaszolására, hogy „kizárólag abban az esetben, ha a nemzeti jog által a hitelesítés kérelmezésére feljogosított személy a hitelesítés […] megtagadása ellen fellebbezést nyújt be, lehet úgy tekinteni, hogy az eljáró bíróság […] igazságszolgáltatási jellegű feladatkört teljesít, amely a kérelmező valamely jogát sértő aktus megsemmisítésére irányul” [11]. E kivétel kézenfekvő módon kiterjed arra a lehetőségre, hogy a későbbi szakaszban kerüljön sor a Bíróság közreműködésére, amikor a nemzeti bíróság egy az uniós jog értelmezésével kapcsolatos kérdéssel szembesül.

4 — Lásd: Borker-végzés (138/80, EU:C:1980:162, 4. pont); Greis Unterweger végzés (318/85, EU:C:1986:106, 4. pont); Job Centre ítélet (C-111/94, EU:C:1995:340, 9. pont); Victoria Film ítélet (C-134/97, EU:C:1998:535, 14. pont); Salzmann-ítélet (C-178/99, EU:C:2001:331, 14. pont); Lutz és társai ítélet (C-182/00, EU:C:2002:19, 13. pont); Standesamt Stadt Niebüll ítélet (C-96/04, EU:C:2006:254, 13. pont); Roda Golf & Beach Resort ítélet (C-14/08, EU:C:2009:395, 34. pont); Amiraike Berlin végzés (C-497/08, EU:C:2010:5, 17. pont); Bengtsson-végzés (C-344/09, EU:C:2011:174, 18. pont).

5 — 138/80, EU:C:1980:162.

6 — 318/85, EU:C:1986:106, 4. pont.

7 — 4. pont.

8 — C-111/94, EU:C:1995:340.

9 — 11. pont.

10 — Ugyanott.

11 — Ugyanott.

17. Roda Golf & Beach Resort ítéletében [12] a Bíróság megállapította hatásköre fennállását az 1348/2000/EK rendelet [13] hatályára vonatkozó előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megválaszolására, arra a körülményre hivatkozva, hogy attól a hivatalvezetőtől eltérően, akit az említett rendelet alkalmazásában iratok kézbesítése iránti kérelemmel keresnek meg, és aki közigazgatási hatóságként eljáró személy, anélkül hogy jogvita tárgyában kellene döntenie, azon bíróság, amelynek az e hivatalvezető azon határozatával szemben előterjesztett keresetről kell döntenie, amely a kért kézbesítést megtagadta, jogvita tárgyában jár el, és igazságszolgáltatási feladatot végez. [14]

18. A Job Centre ítéletből [15] eredő e két iránymutatáshoz a Bíróság újabb, a polgári ügyekben folytatott együttműködés keretében elfogadott jogi aktusok értelmezésére vonatkozó ítélkezési gyakorlata egy újabbat adott hozzá, amelyre az EUMSZ 267. cikk második bekezdése értelmében vett „ítélete meghozatalához” fogalom kiterjesztő felfogása jellemző. Az 1206/2001 rendelet [16] értelmezésére vonatkozó Weryński-ítéletében [17], amely megállapította, hogy e kifejezés tág értelmezése „biztosíthatja annak elkerülését, hogy számos eljárási kérdés […] ne képezhesse tárgyát […] értelmezésnek” [18], a Bíróság kimondta, hogy az említett kifejezés „felöleli az ítélet meghozatalához vezető folyamat egészét, ideértve az eljárás költségeinek viselésére vonatkozó valamennyi kérdést is” [19].

19. Ezen ítélkezési gyakorlat logikáját követve a Bíróság Fahnenbrock és társai ítéletében [20] megállapította hatásköre fennállását azon az 1393/2007 rendeletre [21] vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem megválaszolása tekintetében, amelyet a jogvita egy különösen korai szakaszában terjesztettek elő, az eljárást megindító irat ellenérdekű félnek való kézbesítését megelőzően. [22]

20. Miután megállapította hatásköre fennállását a jogvita előtt, a Bíróság immár egy olyan kérdéssel szembesül, amely a jogvita után merül fel, amikor a bírósági határozat meghozatalát követően az európai végrehajtható okirat hitelesítési eljárását kell lefolytatni, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék e határozat mozgását az európai igazságügyi térségben. Ez az eljárás közigazgatási vagy igazságszolgáltatási eljárás-e?

21. Mielőtt válaszolnánk erre a kérdésre, előzetesen meg kell jegyezni, hogy a bírósági határozat európai végrehajtható okiratként való hitelesítési eljárásának álláspontom szerint szükségszerűen önálló minősítést kell kapnia az uniós jogban, mivel az e jog által bevezetett sajátos eljárásról van szó, annak ellenére, hogy a 805/2004 rendelet megőrzi a tagállamok eljárási autonómiáját többek között az iratok kézbesítése tekintetében.

22. A 805/2004 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének szövegezése alapján nem lehet eldönteni a kérdést, mivel e rendelkezés azt írja elő, hogy a hitelesítési kérelmet a származási bírósághoz kell benyújtani, anélkül, hogy megjelölné, hogy e bíróságon belül mely szerv rendelkezik hatáskörrel annak vizsgálatára.

12 — C-14/08, EU:C:2009:395.

13 — A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2000. május 29-i 1348/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 227. o.).

14 — Ezen ítélet 37. pontja.

15 — C-111/94, EU:C:1995:340.

16 — A polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködéséről szóló, 2001. május 28-i 1206/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 174., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 121. o.).

17 — C-283/09, EU:C:2011:85.

18 — Ezen ítélet 41. pontja.

19 — Ezen ítélet 42. pontja.

20 — C-226/13, C-245/13, C-247/13 és C-578/13, EU:C:2015:383.

21 — A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről („iratkézbesítés”), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 324., 79. o.).

22 — Ezen ítélet 30. és 31. pontja.

23. A hitelesítés mindenekelőtt jellegzetes közigazgatási vonás, mivel a rendelet I. mellékletében szereplő formanyomtatvány rovatainak bejelölését jelenti, amely feltünteti többek között a származási tagállamot, a bíróság nevét, a követelés összegét (főösszeget és kamatokat), a költségek összegét. stb. Van-e ugyanakkor igazságszolgáltatási vetülete? Álláspontom szerint több megfontolás is szól az igenlő válasz mellett.

24. Az első megfontolás azon meghatározó jelentőséggel kapcsolatos, amelyet a 805/2004 rendeletben előírt hitelesítési eljárás az ezen aktus alapvető követelményét képező minimális eljárási garanciák tiszteletben tartásának tulajdonít.

25. E tekintetben fontos rámutatni, hogy a 805/2004 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében a nem vitatott követelés kapcsán adott meghatározás nem csak azon helyzetek e fogalom alá vonását teszi lehetővé, amelyeket esetében az adós „kifejezetten” elismerte a tartozást, közokiratban vagy „elismeréssel, illetve bíróság előtt kötött egyezséggel elfogadta”, hanem olyan helyzetekben is, amikor úgy tekintik, hogy azt „hallgatólagosan” ismerte el, mivel a bírósági eljárás során a követeléssel szemben nem emelt kifogást, vagy pedig abban a esetben, ha a bírósági eljárás során korábban a követeléssel szemben kifogást emelt, majd ezt követően nem jelent meg, illetve nem képviseltette magát a bírósági tárgyaláson.

26. Figyelemmel azokra a veszélyekre, amelyeket ez az adós hallgatásának értelmezésével kapcsolatos lehetőség abban a tekintetben hordoz, hogy abból az elismerés valamilyen formáját lehet levezetni, a 805/2004 rendelet a védelemhez való jog megóvása érdekében előírja a minimális eljárási garanciák tiszteletben tartásának kötelezettségét. E garanciák nemcsak az eljárást megindító irat kézbesítésének módjaira vonatkoznak, amelyeket e rendelet két fő kategóriára oszt, attól függően, hogy csatolják-e ezen irat adós általi kézhezvételének bizonyítékait, vagy sem, hanem az említett okirat informatív tartalmára is, ugyanis az adóst tájékoztatni kell a követelésről, valamint az annak vitatásához szükséges eljárásról is.

27. Noha e minimumszabályok megsértése főszabály szerint kizárja a határozat európai végrehajtható okiratként való hitelesítését, a 805/2004 rendelet rendelkezik az ennek orvoslását célzó eszközökről, amennyiben a bírósági határozat kézbesítésére e szabályok tiszteletben tartása mellett került sor, és az adós, noha lehetősége volt a határozattal szemben teljes körű felülvizsgálatot lehetővé tévő jogorvoslatot benyújtani, nem élt a jogorvoslattal.[23] A minimumszabályok megsértése akkor is orvosolható, ha az adósnak a bírósági eljárás során tanúsított magatartása azt bizonyítja, hogy a kézbesítendő iratot személyesen vette át, kellő időben ahhoz, hogy védelméről intézkedjen.[24]

28. Végül – még ha az adós a 805/2004 rendelet 13–17. cikkében rögzített minimumszabályoknak megfelelően kézbesített eljárást kezdeményező irat útján értesült is az ellene megindított eljárásról – e rendelet 19. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy az a) és b) pontban szereplő esetekben egy határozat csak akkor hitelesíthető európai végrehajtható okiratként, ha az adós a származási tagállam joga szerint jogosult a határozat felülvizsgálatának kérelmezésére.

29. Függetlenül attól, hogy ez a minimumszabályok tiszteletben tartása ellenőrzésének eredeti szakaszában történik-e, vagy a megsértésük orvoslásához előírt feltételek ellenőrzésének későbbi szakaszában, a 805/2004 rendelet tehát több vizsgálatot ír elő, amelyek többek között az eljárást megindító irat vagy a bírósági határozat kézbesítésének módjaira, az adós eljárás során tanúsított magatartásának értékelésére, valamint az általa a jogorvoslat lehetőségével és feltételeivel kapcsolatban kapott tájékoztatás mértékére vonatkoznak. A származási bíróságnak végül igazságszolgáltatási jellegű vizsgálatot kell végeznie a megelőző bírósági eljárás szabályszerűségét illetően, mivel annak szabálytalansága sértheti az alperes jogait. Az említett bíróság által a hitelesítés szakaszában végzendő

23 — E rendelet 18. cikkének (1) bekezdése.

24 — E rendelet 18. cikkének (2) bekezdése.

vizsgálat végső soron jellegében nem tér el azoktól az igazságszolgáltatási jellegű vizsgálatoktól, amelyeket határozata meghozatala előtt kell elvégeznie, többek között az eljárási autonómia elvének megfelelő saját nemzeti jogának szabályait alkalmazva annak ellenőrzése céljából, hogy az eljárást megindító iratot szabályszerűen közölték-e az adóssal.

30. Sőt, a 805/2004 rendelet a származási tagállambeli bírósági eljárás e vizsgálatát a követelés e rendelet hatálya alá tartozásának, nem vitatott voltának, a származási bíróság joghatósága fennállásának,[25] a bírósági határozat végrehajtható jellegének és adott esetben az adós lakóhelyének[26] vizsgálatával egészíti ki. A hitelesítés tehát tényleges bírósági felülvizsgálatot jelentő alapos vizsgálatok egész sorát foglalja magában.

31. A második megfontolás azzal kapcsolatos, hogy lehetetlen jogorvoslattal élni az európai végrehajtható okirat kiállításával szemben. Mivel a rendes jogorvoslati lehetőségek nem tehetik lehetővé azt, hogy az igazságszolgáltatási feladatai ellátása során döntő bíróság utólag keresse meg a Bíróságot, az igazságszolgáltatási tevékenységnek minősítés elismerésének elmaradása azt eredményezné, hogy megfosztják a Bíróságot attól a lehetőségtől, hogy döntsön a 805/2004 rendelet értelmezéséről, vagy legalábbis késleltetnék és bonyolítanák a fellépését.

32. A harmadik megfontolás arra a tág értelmezésre utal, amelyet az ítélkezési gyakorlat hagyományosan az „igazságszolgáltatási jellegű határozat meghozatalára irányuló eljárás” fogalmának tulajdonít. Bár a hitelesítési eljárásra azt követően kerül sor, hogy a származási bíróság előtt folyó eljárást lezáró bírósági határozat eldönti a jogvitát, mindazonáltal hitelesítés hiányában e határozat még nem merítette ki minden lehetőségét, mivel még nem alkalmas arra, hogy szabadon mozogjon az európai igazságügyi térségben. E logikát követve, a hitelesítési eljárás kevésbé a korábbi igazságszolgáltatási eljárástól elkülönült szakasznak tűnik, mint inkább ezen eljárás utolsó részének, amely a bírósági határozat európai végrehajtható okirattá válásához szükséges.

33. Az javaslom tehát a Bíróságnak, hogy olyan döntést hozzon, amelyet összességében a 2015. december 17-én hozott Imtech Marine Belgium ítéletben[27] követett. A Bíróság ugyanis, amelytől éppen azt kérdezték, hogy a 805/2004 rendelet 6. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az európai végrehajtható okiratként való minősítés igazságszolgáltatási, vagyis kizárólag a bíróság által meghozható aktus-e, azt mondta ki, hogy e hitelesítést „a bíró[ság] feladataként kell fenntartani”[28], amennyiben e hitelesítés „a 805/2004 rendeletben előírt előfeltételek bírósági vizsgálatát követeli meg”[29].

III – **Végkövetkeztetések**

34. A fenti megfontolásokra figyelemmel azt javaslom, hogy a Bíróság állapítsa meg a Tribunale di Bologna (bolognai bíróság) által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálására vonatkozó hatásköre fennállását.

25 — E rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja.

26 — A 805/2004 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének d) pontja.

27 — C-300/14, EU:C:2015:825.

28 — 50. pont.

29 — 46. pont.